

Makaan sängylläni. Puhelimeni pirisee, katson mitä se taas huutaa. Sain viesti, mttä viesti ei ole keneltä tahansa se on partio ystävältäni Villeltä. En ole jutellun Villen kanssa melkein koskaan kesä leirin jälkeen. Onhan hän minua yhden vuoden nuorempi. Katson viestin. Hän sanoin "moi" vastaan vain että "hei". Kuluu hetki ja saan uuden viestin Villeltä. Hän kysyy että "mitä sulle kuuluu mulle kuuluu ihan hyvää" vastaan että:"hyvää mitäs tässä vaan kotona oon" keskustelumme jatkuu melko samanlailla. Sitten Ville kysyy, että haluanko mennä totuutta ja tehtävää. Mietin, että eikö se ole vähän lapsellista. En kehtaa sanla sitä hänelle koska hän on sen yhden vuoden nuorempi. Vastaan sitten että "okei". Aluksi kysymykset ovat asiallisia sitten niistä muuttuu epä asiallisia. Menemme totuutta ja tehtävää ilta myöhään kunnes Ville ilmoittaa menevänsä nukkumaan. Sen jälkeen mietin hetken vielä onko tämä järkevää ja menen sitten nukkumaan. Aamulla lähetän Villelle "huomenta" menee tunti ja hän vastaa "päivää" juttu ei etene Ville vastaa aina kauhean myöhään. Menee muutama päivä ja sitten yhtenä päivänä hän kysyy minua ulos ja lähden. Nyt on kävelen häntä kohti, nään hänet puiston laidalla. Minua jännittää kamalasti. Olen puhe etäisyydellä Villestä. "moi" sanon varovasti. "ai heii" Ville vastaa pirteästi. Olin aivan rakastunut Villen ja huomasin että hänkin minuun se oli aivan ihanaa. Ilta sujui hyvin ja nyt oli aika hyvästellä. "no kai tästä pitäis mennä" Ville sanoo. "nii ehkä" seisomme vastakkain. Katsoin Villen sinisiä silmiä ja vaaleita hiuksia. Astuin askeleen eteen päin ja suutelin tätä. Sitten otin askeleen taakse päin hieman nolona. Mutisin itsekseni jotain. Ville hymyili minulle ja sanoi heipat. Viikko kului enkä kuulut Villestä mitään. Sitten makasin jälleen sängylläni ja selasin instagramia. Sitten näin Vilen julkaisseen kuvan siinä oli hän ja joku tyttö he suutelivat. Minä aloin itkemään ja puhelimeni näyttöön tippui kyyneleitäni. Itkin pahan oloni pois. Seuraavan kerran näin Villen tytön kanssa ulkona ja kävelin hänen ohi vain hiljaa katsomatta häneen päin. Sen jälkeen sain viestin Villeltä joka meni näin: "sori ei sussa oikeesti ollu mitää vikaa en ollut vaa kiinnostunu susta tai no olin mutta sit tuli tää mun nykyinen tyttöystävä niin et sori" en edes jaksanut vastata hänelle mitään olin hetken saanut aitoa rakkautta mutta sitten se särkyi kuin lasi joka tippuu maahan. Nyt vain unohdan Villen, hänet, hänen hymyn, hänen siniset silmät ja vaaleat ihanat hiukset. Kyllä särkyneen lasin voi aina liimata, eikö vain?